

5. Nie było dostatecznej kontroli nad kształtowaniem się obrotów handlu zagranicznego w rublach transferowych, a w rezultacie nastąpił nadmierny wzrost dodatniego salda handlowego, rozliczanego w rublach transferowych. Jest to tylko w części uzasadnione polityką wspierania eksportu polskich produktów. Istotną część wysokiego salda powstała na skutek reeksportu wyrobów sprowadzanych z krajów, z którymi Polska rozliczała się w wolnych dewizach.

6. Mimo ogólnej pozytywnej oceny wydatkowania środków Funduszu Rozwoju Kultury, pojawiły się w tej dziedzinie bardzo niepokojące zjawiska regresu.

7. Rząd nie podejmował dostatecznych działań zapewniających uzyskanie przez budżet należnych wpływów z podatków i innych płatności. W szczególności podkreślić należy, że:

- a) obrót importowanymi lekami znajdował się w ogromnej mierze poza kontrolą, w rezultacie czego wydatki budżetu na finansowanie zakupu leków pochodzących z importu były znacznie wyższe od niezbędnych,
- b) nie podjęto energicznego działania zmierzającego do opodatkowania handlu okrężnego. W konsekwencji tego nastąpiły istotne ubytki wpływów do budżetu państwa, a ponadto brak dostatecznych działań zmierzających do unormowania handlu okrężnego był przyczyną zagrożeń sanitarnych,
- c) w polityce celnej nie zostały podjęte na czas inicjatywy legislacyjne, które ułatwiałyby przeciwdziałanie zakupom importowanym realizowanym bez wnoszenia opłat celnych i podatkowych. Mimo zasadniczych zmian w proporcjach importu i eksportu (a głównie szybkiego wzrostu importu dóbr konsumpcyjnych), Rząd nie podjął działań zmierzających do podwyższenia bardzo niskich w II półroczu 1990 r. stawek celnych. Polityka ta postawiła w niesłychanie trudnej sytuacji szereg branż przemysłu oraz rolnictwo, a także była niekorzystna dla budżetu państwa i bilansu płatniczego,
- d) z powodu luk podatkowych w zakresie opodatkowania importu realizowanego przez spółki cywilne nastąpiły

duże ubytki wpływów do budżetu państwa, a spółki te bez racjonalnych przyczyn uzyskiwały korzystniejszą sytuację niż inne rodzaje podmiotów gospodarczych,

- e) nastąpiły bardzo poważne nieprawidłowości w zakresie importu alkoholu, a w szczególności jego opodatkowania. Także z tego tytułu straty budżetu państwa były bardzo wysokie,
- f) poważne nieprawidłowości pojawiły się w opodatkowaniu kasyn gry; również w tym przypadku prowadziło to do utraty wpływów do budżetu państwa,
- g) ze względu na brak wystarczającego nadzoru nad działalnością prywatnych kantorów wymiany walut, znaczna część tej działalności miała charakter nie ewidencjonowany, co doprowadziło do zmniejszenia wpływów podatku dochodowego i obrotowego od tych podmiotów gospodarczych,
- h) w sytuacji napiętego budżetu błędem było zaniechanie częściowego poboru podatku dochodowego z tytułu różnic kursowych. Decyzja taka znacznie uszczupliła dochody budżetu państwa.

8. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej z zaniepokojeniem stwierdza, że w roku 1990 mimo istotnych zmian systemowych nastąpiło poważne ograniczenie aktywności gospodarczej, duże zmniejszenie spożycia i spadek bezpieczeństwa socjalnego. Dochody budżetu państwa nie były egzekwowane w sposób gwarantujący równomierne obciążenie działalności gospodarczej prowadzonej przez podmioty należące do różnych sektorów.

Dochody budżetu państwa wskutek błędów w polityce podatkowej i zaniedbań w egzekwowaniu należności na rzecz budżetu uległy ograniczeniu.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oczekuje od Najwyższej Izby Kontroli, że w prowadzonych aktualnie badaniach podejmie szczególnie kwestie wymienione w punktach 5, 7 (a, b, c, d, g) i przedstawi Sejmowi odpowiedni raport.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*

200

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 24 sierpnia 1991 r.

w sprawie realizacji uchwał sejmowych dotyczących rolnictwa i gospodarki żywnościowej.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, po zapoznaniu się z informacją Rządu w sprawie realizacji uchwał sejmowych dotyczących rolnictwa i gospodarki żywnościowej, po wysłuchaniu opinii Komisji Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej i głosów w dyskusji, stwierdza, że obowiązujące uchwały nie zostały zrealizowane.

We wszystkich bez wyjątku kierunkach produkcji rolniczej i przetwórczej nastąpił regres. Zahamowany został skup płodów rolnych i wystąpił spadek opłacalności.

Nie ochroniono krajowego rynku rolnego przed nieuczciwą konkurencją subwencjonowanych towarów rolnospożywczych pochodzących z zagranicy.

Nie zahamowano negatywnych zjawisk w rolnictwie i gospodarce żywnościowej.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uznaje aktualną sytuację w rolnictwie i gospodarce żywnościowej za dramatyczną, wymagającą niezbędnych korekt w polityce rolnej.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązuje Rząd do natychmiastowego usunięcia przeszkód w skupie zbóż i innych płodów rolnych z tegorocznych zbiorów.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązuje Rząd do przedstawienia w terminie do dnia 5 września 1991 r. konkretnych zmian i korekt w polityce rolnej, a w szczególności:

- 1) zmiany zasad polityki kredytowej w stosunku do rolnictwa i gospodarki żywnościowej,
- 2) rządowego projektu dotyczącego gospodarowania nieruchomościami rolnymi stanowiącymi własność Skarbu Państwa,

- 3) programu działań w zakresie promocji eksportu produktów rolnych,
4) szacunku ekonomiczno-finansowego skutków wpro-

wadzenia minimalnych cen na mleko, żywiec i zboże chlebowe.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*

201

UCHWAŁA Nr 121 RADY MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 1991 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad przydzielania pracownikom środków ochrony indywidualnej oraz dostarczania odzieży roboczej.

Na podstawie art. 227 Kodeksu pracy Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 44 Rady Ministrów z dnia 27 marca 1990 r. w sprawie zasad przydzielania pracownikom środków ochrony indywidualnej oraz dostarczania odzieży roboczej (Monitor Polski Nr 14, poz. 109) wprowadza się następujące zmiany:

1) skreśla się § 4;

2) w § 5 skreśla się ust. 4;

3) w § 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakład pracy przydziela niezbędne środki ochrony indywidualnej oraz odzież roboczą osobom wykonującym krótkotrwałe prace albo czynności inspekcyjne, w czasie których może ulec zniszczeniu lub zabrudzeniu własna odzież, a także ze względu na bezpieczeństwo pracy.”;

4) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Zakład pracy w uzgodnieniu z zakładowymi organizacjami związkowymi i innymi przedstawicielami pracowników może ustalić stanowiska, na których może być używana przez pracowników, za ich zgodą, własna odzież i obuwie robocze, spełniające wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy stanowisk, na których są wykonywane prace związane z bezpośrednią obsługą maszyn i innych urządzeń technicznych lub prace powodujące intensywne brudzenie odzieży oraz skażenie odzieży i obuwia środkami chemicznymi, promieniotwórczymi oraz materiałami biologicznie zakaźnymi.

3. W przypadku używania przez pracownika własnej odzieży i obuwia roboczego zgodnie z przepisem ust. 1, zakład pracy wypłaca mu ekwiwalent pieniężny w wysokości obliczonej na podstawie tabeli norm przydziału, o której mowa w § 8—11, i aktualnych cen.”;

5) w § 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tabele, o których mowa w § 8, z zastrzeżeniem § 10, ustala zakład pracy w porozumieniu z zakładowymi organizacjami związkowymi i innymi przedstawicielami pracowników.”;

6) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. Zakład pracy w porozumieniu z zakładowymi organizacjami związkowymi i innymi przedstawicielami pracowników ustala szczegółowe zasady gospodarowania środkami ochrony indywidualnej oraz odzieżą i obuwiem roboczym.”;

7) w § 13 skreśla się ust. 4;

8) skreśla się § 15;

9) skreśla się § 16 oraz oznaczenie rozdziału 5;

10) rozdział 6 otrzymuje oznaczenie rozdziału 5;

11) w załączniku nr 2:

a) pod poz. 28, w kolumnie 2, po wyrazie „Szatniarz(rka)” dodaje się przecinek i wyraz „woźny”,
b) dodaje się poz. 31 w brzmieniu:

„31. Intendent R — fartuch drelichowy	18
lub z tkanin syntetycznych	36”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

202

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 26 sierpnia 1991 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie norm wyżywienia oraz wysokości równoważników pieniężnych za wyżywienie i ubranie oraz zasad ich wypłacania poborowym odbywającym służbę zastępczą.

Na podstawie art. 205 pkt 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1988 r. Nr 30, poz. 207, z 1989 r. Nr 20, poz. 104, Nr 29, poz. 154 i Nr 34, poz. 178, z 1990 r. Nr 30, poz. 179, Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 319 i Nr 78, poz. 462 oraz z 1991 r. Nr 55, poz. 234) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 12 października 1988 r. w sprawie norm wyżywienia oraz wysokości równoważników pieniężnych za wyżywienie

i ubranie oraz zasad ich wypłacania poborowym odbywającym służbę zastępczą (Monitor Polski Nr 30, poz. 272, z 1989 r. Nr 34, poz. 265, z 1990 r. Nr 26, poz. 205 i z 1991 r. Nr 9, poz. 66) w § 2 w ust. 1 wyrazy „360 000 zł” zastępuje się wyrazami „402 000 zł”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1991 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *M. Boni*